

แม่ตัด ม. 22 แล้ว ก็ยังเป็นเลือร้าย

เขียนโดย น.พ. โชติช่วง ชูดิษฐ์ 21/12/50

ร่างกฎหมายผ่านสภา วาระ 2 และ วาระ 3 ในวันที่ 20 ธันวาคม 2550 แล้วแม่มีการตัดมาตรา 22 ออกและแก้ไขข้ออื่นๆเพื่อทำให้กฎหมายฉบับนี้ดูดีขึ้น แต่จริงๆแล้วก็ยังอันตรายมากอยู่ เช่น มาตรา 17 ก็ยังคงอยู่ เท่ากับว่าความร้ายกาจของกฎหมายลดลงเพียง หนึ่งในสิบ เหมือนเลือร้ายที่ถูกตัดเขี้ยว เล็บไปเพียง 1 อันเท่านั้น แต่ยังคงเต็มไปด้วยความดุร้ายพร้อมที่จะตระครุบทำร้ายเราได้ทุกเมื่อเพราะ ยังคงตั้งหน่วยงานเกสตาโปที่ร้ายกาจเหมือนเดิม

ถ้าพิจารณาให้ดีจะเห็นว่ารัฐธรรมนูญหมวด 3 ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย หลักการของสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของทุกมาตราหรือเกือบทุกมาตรา(ในทางตรงหรือทางอ้อม) ถูกละเมิด ด้วยกฎหมายความมั่นคงนี้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นการกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพเช่น มาตรา 17 ของร่างกฎหมายความมั่นคง มีข้อห้ามหลายข้อ เช่น

1. “ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติการหรือคงปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด” (หมายความว่าเจ้าหน้าที่มีสิทธิ์ทำอะไรก็ได้ไม่ทำอะไรก็ได้ ข้อนี้อันตรายมากเป็นการให้อำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต จะค้น จะยึด จะจับ จะขัง จะทรมานก็ทำได้ทั้งนั้นเพราะขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ ประชาชนต้องแล้วแต่ท่านจะเมตตาจะฆ่าจะแกงก็ได้)
2. “ห้ามเข้าหรือให้ออกจากบริเวณพื้นที่ อาคาร หรือสถานที่ที่กำหนด ...” (หมายความว่า อาจจะเป็นการเริ่มต้นของค่ายกักกันหรือค่ายนรก (concentration camp) หรือ คุก-ลับ ขังลี้มก็ได้)
3. “ห้ามออกจากเคหสถานในเวลาที่กำหนด” (เท่ากับประกาศ เคอร์ฟิวได้แม้บ้านเมืองอยู่ในภาวะสงบสุขโดยไม่ได้ประกาศภาวะฉุกเฉิน)
4. “ห้ามนำอาวุธออกนอกเคหสถาน” (ข้อนี้ก็ยุ่งยากแล้วแต่รัฐจะนิยามว่าอะไรคืออาวุธ เช่น เดียวนี้ห้ามนำของเหลวหรือของมีคมขึ้นเครื่องบินกลายเป็นว่าแม้แต่ น้ำเปล่าหรือมีดพกเล็กๆ ไขว่ปลอกผลไม้ก็ห้ามนำเข้าเครื่องบินแล้ว)

5. “ห้ามการใช้เส้นทางคมนาคมหรือการใช้ยานพาหนะ...” (ห้ามเดินทาง ห้ามขึ้นเครื่องบิน ห้ามขับจักรยานยนต์หรือจักรยานยนต์หรือแม่เต้จักรยาน)
6. “ให้บุคคลปฏิบัติหรือห้ร้งคเว้ในการปฏิบัติ... เครื่องมือหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์...” (หมายความว่ารัฐมีสิทธิล่วงข้อมูลจากคอมพิวเตอร์หรือปิดเว็บไซต์ แอบดูข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Email) หรือ ดักฟังโทรศัพท์มือถือหรือโทรศัพท์บ้านและที่ทำงาน...)

สรุป กฎหมายรักษาความมั่นคงเป็นกฎหมายที่ขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญจึงจัดเป็นกฎหมายที่โมฆะ ขึ้นตอนต่อไปคือต้องให้ศาลรัฐธรรมนูญตัดสินชี้ขาด